

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce: **K. S.**, státní příslušnost Ukrajina, t.č. PoS Havířov, Na Kopci 5, Havířov-Dolní Suchá, zastoupeného Mgr. Petrem Křížákem, MBA, LL.M., advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Purkyňova 787/67, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.12.2015 č. j. OAM-169/LE-VL18-P17-2015, **ve věci udělení mezinárodní ochrany,**

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. **Odměna advokáta** Mgr. Petra Křížáka, MBA, LL.M. **se určuje částkou 12.342,- Kč,** která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 2.12.2015 č. j. OAM-169/LE-VL18-P17-2015 žalované Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že tato žádost je nepřipustná podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb. o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Zároveň žalovaný řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. i) téhož zákona. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvedl, že vycházel především z výpovědi žalobce, ze spisového materiálu a jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Poprvé žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany v ČR dne 28.11.2014a v řízení žalovaný mezinárodní ochranu žalobci neudělil rozhodnutím ze dne 13.4.2015. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal dne 4.5.2015 žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který jí rozsudkem ze dne 1.9.2015 č.j. 32Az 25/2015-36 zamítl. Žalobce jako důvod první žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl obavu z povolání do Ukrajinské armády, bezpečnostní situaci v zemi původu a rovněž snahu o legalizaci jeho dalšího pobytu v České republice, neboť zde chtěl zůstat se svou přítelkyní. V nyní opakované žádosti uváděl naprosto stejné důvody, tedy že mu hrozí trest odnětí svobody za to, že se vyhýbal nástupu na vojnu. Obává se současné situace na Ukrajině, kde jsou mladí muži posíláni bojovat, což on nechce. Zde má jeden a půl roku českou přítelkyní, se kterou žijí ve společné domácnosti a mají společné plány do budoucna. Chtěl by se svou přítelkyní založit rodinu a zde pracovat a normálně žít.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, v níž neuvedl jediný důvod a zároveň požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů Mgr. Petra Křížáka. Poté, kdy jeho žádosti krajský soud vyhověl, ustanovený právní zástupce doplnil žalobu žalobce podáním ze dne 18.1.2016. V tomto podání vytýkal žalovanému, že vycházel při svém rozhodnutí z nedostatečných a především neaktuálních podkladů, čímž mýlil informace o zemi původu žalobce. Veškeré podkladové materiály byly vydány dříve, než bylo zahájeno samotné řízení o udělení mezinárodní ochrany a žalovaný si neopatřil žádný aktuální materiál zabývající se situací na Ukrajině po zahájení samotného řízení. Žalovaný se tak nezabýval aktuální situací a hrozcím nebezpečím, kterým by byl žalobce při návratu na Ukrajinu vystaven, rozhodnutí je proto rovněž i nepřezkoumatelné. Dále žalobce namítal, že na rozdíl od první žádosti o udělení mezinárodní ochrany nyní nežádá o mezinárodní ochranu pouze z důvodu obavy z postihu za nenastoupení do armády, bezpečnostní situace na Ukrajině a pro potřebu legalizace svého pobytu na území České republiky, nýbrž výslovně i proto, že žije již se svou přítelkyní ve společné domácnosti. Touto skutečností se žalovaný nijak nezabýval. Nezabýval se ani tím, zda tato skutečnost může být důvodem k aplikaci některého z ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a nebo § 14b zákona o azylu. I tímto způsobem žalovaný své rozhodnutí zatížil vadou nepřezkoumatelnosti.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 2.12.2015 č. j. OAM-169/LE-VL18-P17-2015, jakož i z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal soud za prokázáno, že žalobce v žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 4.11.2015 odpověděl na otázku, z jakých důvodů žádá o udělení mezinárodní ochrany to, že mu hrozí trest odnětí svobody za to, že se vyhýbal nástupu na vojnu. Bojí se současné situace, která je nyní na Ukrajině a odmítá bojovat, neboť proti tomu je i jeho víra. Člověk tam nemá žádnou perspektivu a podmínky pro normální život. Zde žije již jeden a půl roku s českou přítelkyní ve společné domácnosti, chtějí se vzít, k čemuž žalobce musí mít nejdříve nějaké doklady. Chce si legalizovat svůj pobyt a Českou republiku bere za svůj domov. Do vlastnoručně psaného prohlášení o důvodech své žádosti rovněž uvedl, že mu na Ukrajině hrozí trestní stíhání kvůli vojně, že o mezinárodní ochranu žádá z důvodu politické situace a režimu na Ukrajině. I do tohoto prohlášení uvedl, že má v Praze přítelkyni, se kterou je rok a půl, přitom přes půl roku sdílí společnou domácnost. Mají společné plány, chtějí založit rodinu a Českou republiku bere za svůj domov. Z obsahu správního spisu dále vyplývá, že dne 11.11.2015 byl proveden s žalobcem pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z protokolu o tomto pohovoru krajský soud zjistil stejné důvody žádosti žalobce jako výše uvedené. Součástí správního spisu jsou také informace o zemi původu žalobce a to informace MZV ČR č.j. 115045-LPTP ze dne 9.10.2015 týkající se podmínek základní vojenské služby, postihu za nenastoupení k výkonu základní vojenské služby a další, informace MZV ČR ze dne 21.5.2015 č.j. 98848/2015-LPTP o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu při návratu do vlasti, zpráva Freedom House ze dne 28.1.2015 – Svoboda ve světě 2015 – Ukrajina, Výroční zpráva Amnesty International ze dne 25.2.2015, Výroční zpráva Human Rights Watch ze dne 29.1.2015, informace Úřadu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) ze září 2015 nazvaná „Posouzení mezinárodní ochrany v souvislosti s vývojem na Ukrajině – aktualizace č. 3“ a zpráva Úřadu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva – zpráva o stavu lidských práv na Ukrajině ze dne 16.2. až 15.5.2015.

Součástí správního spisu je i fotokopie dokumentace o prvním správním řízení ve věci žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 28.11.2014. Tehdy žalobce na otázku, z jakých důvodů žádá o udělení mezinárodní ochrany, jednak uvedl, že sem odjel za prací a že na Ukrajině také nechtěl zůstat kvůli armádě. V 18-ti letech by musel jít na vojnu, což dodnes považuje za buzeraci, není takový typ a nechtěl nic takového podstupovat. Chtěl by si zde už nějak legalizovat pobyt, sehnat si legální zaměstnání, fungovat jako normální člověk, mít rodinu, zaměstnání a klidný život. Po vypršení turistického víza je zde nelegálně. Dále uvedl, že zde chce pracovat, podnikat, založit si rodinu a žít klidný život. Má zde přítelkyni, kterou miluje, mají společné zájmy, jsou spolu jeden rok a chystají se sdílet společnou domácnost. Do vlastnoručně psaného prohlášení žalobce tedy uvedl, že byl povolán na vojnu do armády zabíjet vlastní národ. Je normální poctivý člověk a na takové zločiny nemůže přistoupit. Má na území ČR přítelkyni, kterou miluje a se kterou plánuje rodinu. Z protokolu o provedeném pohovoru k důvodům jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 28.11.2014 plyne, že odpověděl na otázku, z jakého důvodu se rozhodl požádat o mezinárodní ochranu to, že na Ukrajině je válka a že jej povolali do armády. Opakoval, že v ČR má přítelkyni, se kterou chtějí založit rodinu. Ukrajina pro něj nic neznamena, tato země pro něj skončila a klidně se vzdá ukrajinského občanství. Rozhodnutím ze dne 13.4.2015 č.j. OAM-630/ZA-ZA14-K07-2014 žalovaný tehdy neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle ust. § 12, § 13, § 14,

§ 14a a § 14b zákona o azylu. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který jí usnesením ze dne 1.9.2015 odmítl.

Podle ust. § 10a písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.

Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 2.12.2015 z hlediska vytýkaných žalobních bodů tak, jak byly vneseny v doplnění žaloby učiněném právním zástupcem žalobce v jeho podání ze dne 18.1.2016. V tomto podání je především uplatněna žalobní námitka, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečných a především neaktuálních podkladů s poukazem na použité informace o zemi původu žalobce – Ukrajině. S touto žalobní námitkou krajský soud zásadně nesouhlasí, neboť s odkazem na shora vyjmenované zdroje informací o Ukrajině je zcela nepochybné, že zmiňované zprávy byly vydány v průběhu roku 2015 a jsou tedy bezpochyby použitelné se zřetelem k tomu, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 2.12.2015. Zcela bezpředmětná je námitka, že „veškeré podkladové materiály byly vydány dříve než bylo zahájeno samotné řízení o udělení mezinárodní ochrany“ a že si žalovaný k datu 2.12.2015 neopatřil žádný aktuální podkladový materiál, který by se zabýval situací na Ukrajině po zahájení samotného řízení, tj. 4.11.2015. Nutno podotknout, že se v uvedeném doplnění žaloby žádná konkrétní taková aktuální zpráva, která měla být použita, jmenovitě neuvádí. Krajský soud v této souvislosti nesouhlasí ani s námitkou, že použité zprávy a informace nemohly posloužit ke konstatování toho, že na Ukrajině nedošlo k žádné změně od doby vydání prvního rozhodnutí o udělení mezinárodní ochrany až do vydání nyní přezkoumávaného žalobou napadeného rozhodnutí. Podstatné je totiž to, že ze zmiňovaných informací mimo jiné vyplývá zhoršená bezpečnostní situace na Ukrajině v oblastech Doněcka a Luhanska, zatímco v ostatních částech Ukrajiny je situace nezměněna a stabilní. To, že žalobce pochází z oblasti Kirovohradské není důvodem jeho obavy z bezpečnostní situace, neboť tato oblast ležící ve střední Ukrajině problematickou není.

Druhou žalobní námitkou bylo to, že na rozdíl od první žádosti o mezinárodní ochranu žalobce v nyní probíhajícím řízení nežádal o mezinárodní ochranu pouze z důvodu obavy z postihu za nenastoupení do armády a bezpečnostní situace na Ukrajině, ale také z toho důvodu, aby legalizoval svůj pobyt na území České republiky a že na rozdíl od minulého řízení argumentuje tím, že již žije ve společné domácnosti, čímž se žalovaný nijak nezabýval. Ani s tímto žalobním bodem krajský soud nesouhlasí, neboť z fotokopie spisu týkajícího se první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu žalobce jasně a zřetelně mimo jiné uváděl důvod, že má v České republice přítelkyni, kterou miluje, o kterou nechce přijít a že mají společné plány. S přítelkyní jsou již rok, chystají se sdílet společnou domácnost, její příbuzní jim pomáhají a nabídli jim byt k bydlení. Jednalo se tedy nesporně o uplatnění důvodu legalizace pobytu v ČR, včetně toho, že žalobce má na území ČR přítelkyni, se kterou se stýká jeden rok a skutečnost, že v té době uváděl, že s ní hodlá sdílet společnou domácnost, zatímco v nynějším řízení tvrdil, že již spolu žijí, není

důvodem pro to, aby obě tvrzení byla považována za odlišný důvod k žádosti o udělení mezinárodní ochrany uplatňovaný žalobcem. Nebylo povinností žalovaného, aby tvrzené soužití žalobce s přítelkyní hodnotil, zda může být důvodem aplikací některého z ustanovení § 12 až § 14b zákona o azylu. Ze shora uvedených důvodů krajský soud učinil závěr, že žalovaný nepochybil, když nynější druhou žádost žalobce o mezinárodní ochranu hodnotil jako nepřipustnou podle ust. § 10a písm. e) zákona o azylu a řízení podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.

Krajský soud proto žalobu žalobce jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovaný se tohoto práva výslovně vzdal (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

Ustanovenému právnímu zástupci žalobce byla přiznána odměna za zastupování žalobce v tomto řízení představující odměnu za 3 úkony právní pomoci á 3.100,-Kč, 3 režijní paušály á 300,-Kč, a to v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a s připočtením daně z přidané hodnoty 21% v celkové výši 12.342,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 14. dubna 2016

JUDr. Petr Indráček
samosoudce